СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРҐАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XL. — Ч. 39. — Джерзи Ситі, Н. Дж., середа, 17 лютого 1932.

VOL. XL. — No. 39. — Jersey City, N. J., Wednesday, February 17, 1931. — THREE CENTS.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗА

ГОЛОВНІ РАДНІ, ВИСЛУХАВШИ ЗВІТУ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ОЛЕКСИ ПИТЛЯРА, ВИКЛЮЧАЮТЬ ЙОГО ВІД УЧАСТИ В ДАЛЬШИХ НАРАДАХ.

По звіті Головного Предсідателя, гром. Миколи Мурашка, збори постановили зажадати від Головного Радного, п. Олекси Питляра, предложити звіт зі свого урядування за останній рік та дати вияснення на пороблені йому закиди.

Головний Радний п. Питляр відчитує свій звіт, котрий, як опісля стверджено одноголосно в дискусії всіми бесідниками, не говорить нічого про те, що Головний Радний робив, а тільки згадує про те, чого, на думку п. Питляра, не робили У. Н. Союз, Головний Уряд У. Н. Союза та орґан У. Н. Союза. У відповідь на ці закиди п. Питляр ще раз повторив свої закиди, а не виправдував себе, чому він не проявив ніякої діяльности в користь Союза, чому порушуючи постанови статута У. Н. Союза, пішов дискутувати справи У. Н. Союза до чужої ґазети та чому пускав неправдиві вісти і підривав довіря до уряду, орґану й самого У. Н. Союза.

На внесення Головної Контрольної Комісії У. Н. Союза постановлено відмовити Головному Радному п. Питляреви вотум довіря за те, що він старався підривати довіря до Головного Уряду, Головної Контролі, Орґану й Орґанізації, через неправдиве представлювання фінансового стану У. Н. Союза, проти виразного оречення Головної Контролі У. Н. Союза і проти виразних заяв урядників на останньому Річному Засіданню. Щоби не дати п. Питляреви можливости ширити знову фальшиві вістки про наради на засіданю, постановлено виключити його з засідання та загрозити йому предвидженим статутом поступованням, якби він далі не повинувався статутам У. Н. Союза та виносив справи У. Н. Союза на дискусію перед нечленами.

Звіти Урядників.

Пополудневе засідання почато дискусією над звітом Головного Предсідателя. По короткій дискусії уділено йому вотум довіря. Відтак слідували звіти Голоного Містопредсідателя п. Василя Гришка й Головної Містопредсідательки панни Юлії Баволяк. В дискусії над тими звітами піднесено ріжні уваги щодо орґанізації молоді й притягнення жіноцтва до активнішої праці в У. Н. Союзі.

Головний рекордовий секретар, Іван Каштанюк, підчеркнув у своїм звіті в першу чергу своє задоволення з того, що вже передані досі звіти ясно зясували, хто і з яких причин ставить Головній Управі перешкоди в її змаганнях до переорґанізування У. Н. Союза в ще сильнішу й уповні відповідаючу новітнім вимогам орґанізацію. А далі ствердив на підставі орґанізаційних поїздок, розмов з членами і відділовими урядниками та з численної орґанізаційної переписки, що загал членства У. Н. Союза є дуже заінтересований справою реформи і злуки відділів та ставиться до цих справ з повним розумінням. Всі здають собі добре справу з перешкод, які стоять на дорозі, але разом з тим всі повні віри, що Союзовці ті перешкоди поконають і У. Н. Союз відродиться.

ПЕРЕЙШОВ ПРОЄКТ У СПРАВІ ДОПОМОГИ БАНКАМ.

ВАШИНҐТОН. — В палаті послів ухвалено 350 голосами проти 15 законопроєкт у справі улекшення кредиту банкам. Підчас дебати підчеркнено, що та допомога призначена в першу чергу малим банкам. Виявлено теж побоювання за ті міліони, які придбали спекулянти на біржі зприводу цього нового проєкту боротьби з депресією. Кажуть, що спекуляція наробила з цеї справи багато непотрібного галасу, який кінець кінцем скінчиться тим, що зароблені в цей спосіб міліони щезнуть на протязі дуже короткого часу.

ПРОТИ ПРИМУСОВОГО ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ.

ОЛБАНІ. — Ґовернюр Рузвелт попав у гострий конфлікт з республиканською більшістю леґіслятури, яка є проти проєкту 6 ґовернорів у справі заведення примусового обезпечення на випадок безробіття в такий спосіб, щоби працедавці платили по 2% від виплачуваних платень до резервового фонду для допомоги безробітним.

НОВИЙ ЧЛЕН СУПРІМ КОРТУ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Гувер заіменовав нюйорського суддю, Бенджеміна Кордоза, членом Найвищого Суду Злучених Держав, на місце уступившого судді Олівера Гомса.

ДОБРИЙ ПОЧАТОК КАМПАНІЇ ЗА РОБОТИ.

НЮ ЙОРК. — Американський Леґіон розпочав кампанію, щоби дістати 1,000,000 занять для безробітних. В перший день одержано з ріжних міст відомости, з котрих виходить, що у відповідь на зазив Леґіону фабриканти збільшують число робучих сил по ріжних підприємствах.

НА ДАЛЕКІМ СХОДІ НЕМА ЩЕ ФОРМАЛЬНОЇ ВІЙНИ.

Квинси Райт, професор міжнародњого права в університеті в Щикаго, говорив про події на Далекім Сході, а зосібна старався дати відповідь на те, чи там є вже війна. Він каже, що нема війни між Китаєм і Японією, бо ніодна з тих держав не виповіла війни. Але, каже Райт, коли напруження зросте до ще більших розмірів, то державам прийдеться узнати, що на ділі є війна між Японією й Китаєм.

ПЕРШІ КАРНІ КАРИ „НЕЛЮДСЬКІ".

Комісія, яка робила доходження в справі адміністрації й розбудови вязниць у нюйорськім стейті, подає у своїм звіті до ґовернора й леґіслятури, що кари, які закон і суди накладають на тих, котрі перший раз провинилися супроти карного закона, є „нелюдські" і не осягають через свою строгість тої цілі, яку повинні осягнути.

ВОЗДУШНА ФЛЬОТА ВИРАТУВАЛА ГАВАЙСЬКІ ОСТРОВИ.

При маневрах фльоти біля Гонолюлю виявилося, що при відбиттю наступів ворога дуже велику ролю відограли літаки. Їм саме треба завдячувати, що Гавайські острови не зістали окуповані ворогом.

ЗРОСТАЄ ЧИСЛО ПОТРЕБУЮЧИХ ДОПОМОГИ.

„Гом Риліф Бюро" в Ню Йорку вже зареєструвало 95,486 безробітних міста Ню Йорку, котрі благають негайної помочі.

ЗАГАЛЬНА СКІЛЬКІСТЬ НАСЕЛЕННЯ ПОЛЬЩІ.

Тимчасові урядові підсумки другого загального перепису населення в дні 9. грудня 1931 р. виявляють, що перебувало тоді в Польщі 31,927,773 осіб, без війська в касарнях, якого ще досі не порахували. Разом з військом населення Польщі сягає 32,000,000. В 1921 р. було 26,858,192 населення, за десять літ прибуло біля 5,070,000 себто 19 відсотків. У відношенні до інших держав цей приріст дуже значний. Найбільший приріст виявили східні воєвідства — 34.2 відсотків. На другому місці стоять центральні воєвідства з приростом 19.3 відс. Полудневі воєвідства виявили прирст 13.7 відс., західні 11.7 відсотків.

ЗАСТРІЛИЛИ АКАДЕМИКА.

Тайні поліційні аґенти арештували у Варшаві студента університету, 23-літнього Генрика Градовського, під замітом комуністичної аґітації. Коли Градовського випроваджували з дому, він пустився втікати. Аґенти стріляли за ним і він, поцілений в плечі, згинув.

ВІДГОМІН ПАЦИФІКАЦІЇ.

За поїздку в часі „пацифікації" на „пацифікаційні" терени з англійським дікарем д-ром Деєм покарано староство гродське д-ра Степана Кривокульського двотижневим арештом. На внесений відклик відбулася в окружнім львівськім суді апеляційна розправа. Суд видав увільняючий присуд. Боронив адвокат д-р Филип Евин.

КОНФЕРЕНЦІЯ РОЗЗБРОЄННЯ.

Дня 2. лютого в годині 16.30 відбулась історична подія відкриття конференції роззброєння. Значіння цеї конференції тим більше, що вона знаменує собою рішучу перемогу англьо-саксонської ідеї роззброєння. Була велика небезпека, що конференція взагалі не відбудеться. В звязку з подіями на Далекому Сході певна держава настоювала на те, щоби замісць конференції роззброєння скликати лише таємні наради Союза Націй. Але за годину перед скликанням конференції представник Великої Британії, Томас, заявив про цілковиту солідарність Англії зі Злученими Державами Америки і тим уратував ситуацію. Ця перемога англьо-саксонських держав над політикою Франції, що з відомих причин противиться обмеженню зброєнь, мусить мати поважний вплив не лише на перебіг нарад конференції, а й на ближчий розвиток подій світової політики взагалі. — Українське Бюро в Женеві.

КЛЮБ ФАШИСТІВ ВИЛЕТІВ У ВОЗДУХ.

У місцевости Обань під Марсилією виконано динамітовий замах на будинок клюбу фашистів. Вибух був такий сильний, що завалилася ціла передня стіна. У сусідніх домах вилетіли всі шиби. Господар дому був важко ранений.

Поліція зарядила погоню за виконавцями замаху. Зловлено двох мущин, при яких знайшли протифашистівські летючки.

ДЕ ДЕРЖИТЬ ГРОШІ КНЯЗЬ ЯНУШ РАДЗІВІЛ.

Князь Януш Радзівіл є послом до сойму і містоголовою Клюбу ББ., а в додатку великим богачем. Польські часописи доносять, що він держить свою готівку у висоті 20 міліонів золотих в англійських банках. Тепер англійський фунт упав на вартости, а князь Радзівіл стратив на тім около 3 і пів міліона золотих. Польський уряд старається за кордоном про позички, а князь Радзівіл держить в Англії 20 міліонів золотих. Правда, що цікаве поступовання польського князя?

ЗЛОВЖИВАННЯ НА СТРАТУ КАСИ ХОРИХ І ФОНДУ БЕЗРОБІТНИХ.

У Лодзі п. Сатурнін Ґордальський заложив фіктивне будівельне підприємство, яке видало понад сто посвідок. На основі цих посвідок Каса Хорих і фонд безробітних виплачували допомоги, цебто стратили разом 300 тисяч золотих. З цих допомог Ґордальський брав собі 50—75%. Його арештували.

НЕ ДАЮТЬ КОЛЯДУВАТИ НА „РІДНУ ШКОЛУ".

Першого дня Різдвяних Свят селяни села Балинець, пов. Коломия, пішли, як і що року колядувати на „Рідну Школу". Але небавом зявилася поліція з близького постерунку і забрала лісту та гроші, квестіонуючи правдивість підпису старости. Треба додати, що цю лісту підписав староста по довгих короводах, але видно, що й підпис старости не помагає.

БРІНІНҐ ВИМАГАЄ РІВНОСТИ В ЗБРОЄННЮ.

Через радіо передано з Женеви до Ню Йорку промову німецького канцлера, Гайнріха Брінінга, в якій він остерігає інші держави, що Німеччина тільки тоді буде роззброєною в змислі Версайського договору, коли інші держави роззброяться в такий самий спосіб.

ЗНЯЛИ ТРИЗУБ.

В селі Дітківцях, пов. Тернопіль, є звичай на Свята Різдва Христового в салі „Просвіти" вбирати тризуб у барвінковий вінок. Так зробили і цього року. Передше ніхто нічого за те не казав, а цього року не подобалося це місцевому постерунковому, який стягнув тризуб і робить у цій справі „доходзенє".

ОБКИДАЛИ БОЛОТОМ ПАМЯТНИК ПІЛСУДСЬКОГО.

Польський аматорський гурток у селі Дорофіївка, пов. Скалат, давав на латинське Різдво виставу, на яку не хотів пустити хлопців-Українців. Український аматорський гурток зреванжувався на наше Різдво і не пустив на свою Поляків „стшельців". Ці з помсти обкидали болотом памятник Пілсудського, думаючи скинути вину на Українців. Тимчасом місцеві люди побачили їх вчинок і дали знати на постерунок. „Герої" помандрували за решітку.

МІСТЕРІЇ З ПРАВОСЛАВНОЮ РЕЛІҐІЄЮ.

Дирекція ковельської ґімназії ще на початку шкільного року наказала учням, щоби зголосили свою народність. Богато учнів-Українців зле зрозуміли поставлене питання і, думаючи, що тут мова про державну приналежність, написали „польська". Знайшлися також і „русскіє". Не минуло і двох місяців, як православний катехит дістав наказ учити релігію в трох мовах: польській, російській і українській. Він цього не виконав і його звільнили. Після того чотири місяці не вчили в ґімназії православної релігії. Коли тепер духовна влада призначила нового катехита, дирекція ґімназії взяла від нього заяву, що він без застереження виконуватиме всі обовязки.

ЗАВОДЯТЬ У ШКОЛІ ПОЛЬСЬКУ МОВУ.

В Новосілках Передніх, пов. Рава Руська, оголошено дня 3-го січня ц. р. розпорядок Повітової Шкільної Ради в Раві Руській, яким уводиться в школі польську мову викладову. Треба замітити, що в тому селі побіч більше як 100 українських родин є 6 родин польських, а в них не більше як 4 до 5 дітей у шкільному віці.

ОСВІТНИЙ РУХ У ПІДГАЄЧЧИНІ.

На терені підгаєцького повіту є чинних 66 читалень, з яких 45 підчас Різдвяних Свят улаштували 1 концерт і 52 театральні вистави. В тому ж часі делегати філії „Просвіти" відбули в чотирох читальнях загальні збори і перевели протоколярно дві люстрації з полюстраційними засіданнями виділів.

ЯПОНЦІ ЗАХОПЛЮЮТЬ СХІДНЬО-КИТАЙСЬКУ ЗАЛІЗНИЦЮ

КИТАЙСЬКИМ УПРАВИТЕЛЕМ ЗАЛІЗНИЦІ ПРИЗНАЧЕНО ЇХ ПРИЯТЕЛЯ, А ВОРОГА РОСІЇ.

Японці проти білогвардійської провокації.

ХАРБІН (Манджурія). — Взаємовідносини між урядом „автономної Манджурії" та радянською Росією тепер значно погіршилися з огляду на призначення манджурським урядом на становище китайського головного управителя Східньо-Китайської залізниці Лі-Юн-Квана. Як відомо, ця залізниця знаходиться під спільним російсько-китайським зарядом. Лі-Юн-Кван уже раз був управителем цеї залізниці, коли він виявив себе заклятим ворогом Росії. Він у 1929 році звільнив на залізниці всіх російських урядовців і замінив їх Китайцями. Через те дійшло до відомого китайсько-російського збройного конфлікту в Манджурії, який залагоджено лише після звільнення Лі-Юн-Квана та поновного приняття на службу радянських урядовців залізниці.

Крім того манджурський уряд заявляє, що він не признає тієї угоди, яку підписано між Китаєм та Росією в Хабаровську в справі спільного управління Східно-Китайською залізницею, після того, як радянські війська захопили були північну частину Манджурії. Большевики тепер попали в тяжку ситуацію, бо знищено всі їх здобутки збройного нападу на Манджурію, які були зафіксовані в хабаровській угоді.

До Мукдена почали зїздитися китайські ґенерали та ріжні діячі, які мають на меті проголосити незалежність Манджурії й сформувати новий уряд незалежної держави. Незалежна Манджурія зірве цілковито з Китаєм, а на її чолі станууть лише ті, котрих посадять Японці. Це знову поставить російський большевицький уряд у дуже тяжке становище, бо найменший їх ворожий крок проти уряду незалежної Манджурії неминучо приведе до конфлікту з Японією. Большевикам доводиться рахуватись з можливістю повної втрати свого права на Східньо-Китайській залізниці.

Японське командування в Манджурії заборонило російським білоґвардійцям парадувати з японськими прапорами та робити демонстрації на честь Японців. Командування заявляє, що Японці не прийшли в Манджурію на те, щоб пособляти російській білоґвардійщині, а вони мають тут завдання обезпечити виключно інтереси Японії.

ЯПОНЦІ ВСЕ ВИСИЛАЮТЬ НОВІ ВІЙСЬКА В КИТАЙ.

ШАНҐГАЙ (Китай). — За останню добу до Шанґгаю прибули ще сім японських транспортів з військами, амуніцією та зброєю. Японці готуються до одночасної атаки проти Китайців на широкому фронті.

Китайці також безперервно підвозять свіжі війська, між якими є дивізія ґенералісімуса Кай Шека в повному боєвому заосмотренню. Цю дивізію вважають найкращою в китайській армії. Населення Шанґгаю та околиць зі страхом чекає початку рішучих боїв.

Дипльомати чужинецьких держав стараються довести до якогось замирення між Японцями та Китайцями, але тепер вони самі признають, що їх справа безнадійна.

ГІНДЕНБУРҐ КАНДИДУЄ ПОНОВНО НА УРЯД ПРЕЗИДЕНТА.

БЕРЛІН (Німеччина). — Два й пів міліона виборців підписали петицію з проханням до президента Гінденбурґа, щоб він згодився на поновне виставлення своєї кандидатури на уряд президента держави. Тому, що ця петиція підписана представниками ріжних партій і ріжних шарів німецького народу, 84-літній президент згодився знову кандидувати на уряд президента.

В своїй заяві президент Гінденбурґ каже, що він не може в тяжку годину уступити зі свого становища, коли голос народу просить його лишитися далі на чолі держави, а тому він уважає своїм національним обовязком далі служити своєму народови й державі, як на те буде воля більшости виборців. Гінденбурґ запевняє, що своїм завданням він буде мати осягнення свободи й справедливости для Німеччини за кордоном та консолідації й відродження в нутрі держави.

Ґітлера поспішно зробили горожанином Німеччини, щоб він міг виставити свою кандидатуру на уряд президента Німеччини. Та, не зважаючи на те, що його будуть піддержувати численні загорільці-реакціонери, його шанси проти президента Гінденбурґа дуже слабі.

ВИВОЗЯТЬ КОМУНІСТІВ НА ОСТРОВИ.

МАДРИД (Еспанія). — Республиканський уряд переводить рішучу боротьбу з комуністами та анархістами, які стараються захопити владу в свої руки й повалити республиканський уряд. Арештованих комуністів та анархістів уряд висилає на острови на заслання. Останніми днями вислано 98 комуністів, що урядили були кріваві заворушення в Барсельоні.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 110 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

В ОБОРОНІ ЧЕСТИ І ДОБРА ОРҐАНІЗАЦІЇ

Отсе вже другим наворотом доводиться Головним Урядникам нашої орґанізації виключати з нарад річного засідання Головного Уряду одного зі своїх членів, себто Головного Радного, Олексу Питляра.

За час свого 37-літнього істнування У. Н. Союз переживав ріжні важкі переходи, а в своїм складі мав чимало ріжних людей, котрі робили на шкоду орґанізації. Були Головні Радні, котрі не хотіли піддатися рішенням більшости щодо національної плятформи, яку встановлює конвенція У. Н. Союза, себто найвище тіло нашої орґанізації. Вони також „ратували" У. Н. Союз від „упадку" і також відзивалися до робітників, щоби ратували У. Н. Союз, прикриваючи свою руїнницьку роботу головно політичною закраскою.

Головний Радний, Олекса Питляр, пішов ще далі. Він використав свій уряд на те, щоби кпити собі з ідеалів, на яких побудований У. Н. Союз та щоби легковажити собі національну плятформу, ухвалену тою конвенцією, яка його вибрала Головним Радним. Він відплатився добродушним членам У. Н. Союза за вибір в цей спосіб, що використовував своє почесне Союзове становище на те, щоби зогиджувати все, що є Союзовцям дороге, а освячувати те, що підходить до ідеалу московської большевицької диктатури. В тій своїй роботі Головний Радний не звертав найменшої уваги на статути У. Н. Союза, ні на те, що його акція може нанести необчислимі шкоди У. Н. Союзови, особливо, коли Головний Радний поширює в чужій і ворожій українському народови і нашій орґанізації пресі наскрізь неправдиві вісти щодо фінансового стану орґанізації, пускаючись навіть на такі брехні, що в У. Н. Союзі є загрожених чи пропавших $300,000. Головний Радний Олекса Питляр подавав у ворожій пресі фальшиві звіти з нарад Союза, а, використовуючи нещасливе положення безробітних в Америці, пробував зробити себе між членами У. Н. Союза великим героєм і розділював Союзове майно між безробітних, не завдаючи собі навіть труду поглянути в статути У. Н. Союза й переконатися про незаконність такого поступовання. Головний Радний не дбав ні про статути У. Н. Союза, ні про закони державні, а тільки ішов з розмислом розбивати У. Н. Союз, не можучи його зробити большевицькою аґентурою. За те його поведення і за шкоду, яку він пробував нанести У. Н. Союзови, виключено його отсе вже вдруге з нарад Головних Урядників У. Н. Союза.

ТРИ ПОСТАТІ — ТРИ СИМВОЛИ

(В. Винниченко, М. Грушевський, С. Петлюра).

Коли я дивлюся в перший ґеріод нашої національної революції — від часів Центральної Ради до закріплення большевиків у Східній Україні, а Поляків у Західній, — я бачу, як над невиразною масою українських політиків та громадських діячів висять і панують три постаті, що відкидають тінь свою далеко в історію. Це постаті Грушевського, Винниченка й Петлюри.

Перший з них був головою Центральної Ради, незаперечним авторитетом в усіх питаннях національної політики, найбільшим знавцем минулого цілої Східньої Европи і членом кількох Наукових Академій. Другий був головою Ґенерального Секретаріяту Центральної Ради, себто фактично — головою першого Кабінету Міністрів чи Уряду, а потім головою Директорії. Третій був воєнним міністром, а потім фактичним провідником цілої антибольшевицької боротьби аж до остаточної поразки національного українського війська й виеміґрування за кордон України.

Три постаті — три траґедії. Той, хто знав їх всіх трох з незаплямленого передреволюційного минулого, відданого служенню українській національній справі; хто бачив їх при роботі в перші часи української революції, й хто був присутний при тих — іноді глибоко драматичних суперечках, — в яких обговорювано лінію політики тодішнього українського Проводу, а в тодішніх трудних обставинах кожному було ясно, що один схиблений крок може бути погубний для молодої української держави, той не міг сумніватися в глибокій чесности всіх трох тодішніх наших провідників, в їх справжній відданости українській національній справі.

Від того часу пройшло більше як десять років. Гра подій й недостаточна національна свідомість поклали перед тодішнім Проводом такі величезні трудноші, що зрештою він не міг їх перебороти, і вороги заволоділи цілою українською територією, а сам Провід — рештка армії та свідомої патріотичної інтеліґенції опинилися на еміґрації.

„Переможців не судять", — так говорить народня мудрість. Але зате переможених судять і то звичайно засуворо. І український національний провід тих часів, того першого періоду української національної революції, теж отримав свого часу суворий осуд.

Найтяжчий осуд в очах української еміґрації і, мабуть, загалом цілої національної думки, — випав на долю Винниченка, що в найкритичніші хвилини боротьби українського народу з большевицькими окупантами кілька разів змінював фронт і то кидав громи і блискавки на большевиків, то навпаки, запобігав у них ласки і кидав громи і блискавки на тих, котрі щойно слухаючи Винниченківських палких слів та відозв, боронили Україну від большевицької навали, котрий вертав до своїх бувших товаришів, то знову вертав до своїх большевицьких симпатій. І так без кінця!... А врешті дозволив собі на нечувану розкіш: пімститися на памяти свого бувшого партійного товариша й співробітника в Кабінеті Міністрів — С. Петлюри, виступаючи на процесі його вбивника, Шварцбарта, проти всіх національно думаючих Українців і разом зі всіми ворогами українського народу.

На тлі української сірої дійсности 1917—1918 року, Винниченко був незвичайно імпозантною постатю, з даром якоїсь маґнетичної сили, з умінням впливати на маси палким переконуючим словом і запальними щирими відозвами. Універзали Центральної Ради, що клали підстави української самостійности, виходили зпід пера Винниченка. Кожний, хто стрічався з ним, відчував в ньому багату талановиту натуру, швидкий розум, непогамовану енерґію...

А проте нема мабуть постаті з числа бувших українських провідників, яка була би більше зневажною й зненавидженою серед українського громадянства на еміґрації, ніж саме В. Винниченко. Ще недавно українські часописи облетіла вістка про „нудизм" Винниченка, — вістка цілковито брехлива, але зліплена, по свідоцтву самого Винниченка, з ненависти його ворогів...

Менший осуд впав на славного „батька" Грушевського, що не вважаючи на цілий свій дореволюційний та революційний — з часів Центральної Ради — авторитет, який не дозволяв ніякому свідомому Українцеви піднести голос проти особи чи навіть думки старого професора, що його імя — в очах українофобів — було ніби символом цілого українства, — поволі почав втрачати цей свій авторитет, почав викликати — саме в борців за українське визволення — явне подражнення, яке виливалося, в гострих випадах в пресі... Коли в 1920 р. старий провідник української національної думки почав все більше наближатися до большевиків і коли, переїхавши на Україну, зовсім віддався на ласку, — для національно думаючої еміґрації старий Грушевський ніби помер. Бо, здавалося, краще було такій людині відразу померти, ніж зважитися на такий крок.

Найменшим з трох був Симон Петлюра. Широким колам українського громадянства, в протилежність Грушевському й Винниченкови, — він був зовсім незнаний, і навіть у самій Центральній Раді зявився вже тоді, як навкруги Грушевського й Винниченка давно вже кипіла робота над обґанізацією першої української національної влади. А проте своїм щирим піднесеним словом, своєю невсипучою працею, своєю незвичайною відданістю національній справі Петлюра дуже швидко виходить на одно з чільніших місць, яке й затримує до самої смерти. Великий ентузіяст, і головно, людина з глибокою вірою, Петлюра, стає на чолі воєнної оборони України від напасників, і на цили цієї оборони він все жертвує, — свою працю, енерґію, дні без спочинку й ночі без сну. Здавлений зі всіх сторін, він поволі відступає, віддає місто за містом, село за селом, але не піддається і не складає зброї. При першій нагоді переходить у наступ, пробує тут, пробує там; нарешті має під собою стільк лише території, що під залізничим ваґоном. В моменті великої небезпеки наважується шукати союзників, сподівається знайти їх в Поляках, — відмовляється під їх натиском в імени свого уряду від частини українських земель і — знаходить зраду у Поляків, осуд — в Українців. Вмирає від руки большевицького аґента на вулиці Парижа, — переможений, але не подоланий, зраджений і зрадницько вбитий, але все вірний ідеї боротьби за Україну.

Але до чого все це?

До того, що ці три наші найбільші постаті є одночасно три великі наші символи, є три великі траґедії, є три ріжні ключі для зрозуміння нашого недавнього минулого й — сподіваємося — близького будучого.

Віримо, що в скорому часі почнеться другий період української національної революції, який знову поставить перед цілим українським народом питання Проводу. Бо якіб не були, добрі чи злі, народні маси, але з добрим Проводом і злі маси можуть доказати чудес, а з негідним — і добрі можуть все попартачити.

Отже який критерій діяльности має бути у Проводі? Де той центр опертя, на який він має спиратися?

Ось вам — Винниченко. Де у нього той кретерій, де у нього той центр опертя?

В ньому самому. Винниченко — артист, цікавий, талановитий письменник, незвичайно вразливий на всякі прояви життя й думки, — настільки вразливий, що під впливом якоїсь одної події, якогось одного незначного факту, що вразив його чуйну натуру, всі вчорашні переконання, цілий світ відчування нараз зміняються, і людина, яка вчора кляла большевиків останніми словами, сьогодня тими самими словами лає большевицьких противників. Одного дня представляє як голова Українського Уряду українські національні стремління й жадання, а на другий день з них глузує й виставляє на людський посміх...

І робить це цілком щиро. Так, підкреслюю **цілком щиро!** Бо він будує цілий свій світогляд на „Чесности з собою". Памятаєте, як Дара зясовувала сю теорію в романі Винниченка „Чесність з собою": — „Чесність з собою — се нова мораль. Розумієте? Все старе треба відкинути. От тобі життя: дивись, живи і роби свої власні висновки. Розумієте: **власні.** Ці висновки: думки довели до почуття. Коли доведеш, тоді мусить зявитись вогонь... А вогонь цей є воля, котра й дає акцію. Чим повніше ви доведете вашу думку до почуття, тим палкіший буде вогонь. Вогонь цей спалить усі перепони, усі дрібні старі думки, почуття... Він спалює всі забобони і людина **вже цілком інакше дивиться й робить.** Розумієте?..."

Така є теорія героя роману „Чесність з собою", п. Винниченка, — теорія, що з нею автор, як видно з контексту, не тільки погоджується в теорії, але яку переводить в життя. Для нього — головне: бути чесним з собою, робити те, що йому підказує внутрішній імпульс, отой „вогонь" чуття, що „дає акцію", „палить забобони" й дозволяє людині сьогодня „робити й дивитися цілком інакше", як учора.

(Конець буде)

Кождий сотик, кождий даток
Нашій „Рідній Школі" в дар
Це майбутнього завдаток,
Це на ворога удар.

Рідна Школа — наша зброя,
Рідна Школа — це наш щит.
В Рідній Школі — міць героя.
Що неволю повалить.

ВЕЧІР

Сумерки... Тихо спускаються тіні,
Криючи полеві гори.
Зорі у небі загоряють в тремтінні
Й падають промінем в море.
Ніченька... Все на землі спочиває,
Вітер лиш стиха повіє.
Серцеж моє і на мить не вгаває —
День й цілу нічку лиш мріє...
Милий мій! Думка до тебе літає.
Нишком я гірко тут плачу...
— — — — — — — — — — —
В горах Карпатах, де тиша витає,
Риють могилу козачу...

Ол. Неприцький-Грановський.

А. Баворський.

БОЖЕВІЛЬНИЙ

(Гумореска).

(3,

Ірина пішла до батькової шафи з книжками, виймила книжку зі зразками письма і пішла до своєї кімнати. Могла спокійно писати, бо муж пішов з іншими на яку годину до ліса на гриби. По кількох пробах стала писати остаточно листа і написала:

„Кохана, Коханенька Іриночко!

„Люба моя, кохання моє! Моя ти зозуленько!

„Безконечна туга за Тобою вилить, убиває мене! Годі описати те горе, ті болі, той жаль серця мого, коли я вчув, що тебе звінчали з нелюбом. Я знав, що Ти будеш нещаслива. Та я ніколи не думав, що Ти будеш терпіти аж так страшно, як терпиш. Я знаю, яка ти нещаслива! Я знаю, як той Твій муж, той Твій душман без серця і без совісти рівнодушно поводиться з Тобою; як він крутиться коло Тебе і оком не глянувши на свою жінку... Ти для нього лиш кухарка!

„Його вина, що він своїм поведенням роздуває бурю, яка Тебе, любий Подуве весняний, від нього занесе в мої обійми! Так! Я йду до Тебе! Іду, щоби Тобі принести волю; щоби Ти могла втопитися в розкошах кохання!...

Розібю, поторощу ті кайдани, якими Тебе сковано з кригою леду. Вирву Тебе з неволі, з рук тирана, який не вміє оцінити свого клейноду, який не варт одного Твого погляду... Як хочеш, то я Тебе викраду! Прийду до Тебе, як вже все буде готове... Покищо, люблю Тебе! Люблю ніжно і безкористно... Не так, як Твій душман! Будь терпелива і дожидай мене!"

— Як підписати? — Думала Ірина, коли той лист вже був готовий. — Як підписати, щоби підозріння авторства листу не впало на кого з близьких знакомих? Треба взяти імя, яке у нас приходить дуже часто... У нас найбільше Володимирів. Володимир є майже в кождій родині.

Не надумуючися довше, Ірина дописала „Володимир", з коверти приятельки виймила її листа, всунула свого і поклала на батькову книжку.

— До нашої кімнати не загляну цілий день, — подумала. — Буду сидіти в саді, пополудни піду на малини. Юрко прийде бодай на тя, щоби по обіді продріматися. Побачить листа, і як мене при тім не буде, то його таки скортить довідатися, з ким і про що я кореспондую. Як сей лист не розбудить у нього заздрости, то він рішучо не любить мене; я йому цілком байдужна!

Товариство з ліса вернулося, та Юрко до своєї кімнати не йшов. Ірина знала, що піде мабуть не скорше, як по обіді. Аж затирала руки, коли подумала, яку то бучу Юрко зробить, коли спіймає її на такій кореспонденції.

До Гараєвича прийшов якийсь лист. Він кождому листови, який дістав, призирався, щоби пізнати характер автора листа. Коли став призиратися сему листови, нагадав собі, що подібне письмо є між зразками в його книжці. Пішов до шафи по книжку, книжки нема. Наробив крику. Молодша донька Леся почула крик і сказала батькови, що книжку бачила в руках Ірини. Ірини не було під рукою, отже він пішов до її кімнати і побачив книжку на столі. На книжці лежав якийсь лист, заадресований до Ірини. Всунув того листа в кнкижку і з книжкою пішов до своєї кімнати. Став призиратися листови до Ірини. Його зацікавив почерк адреси. Йому бачилося, що то письмо якоїсь дуже дитинячої особи. Цікавий виймив самого листа. Розгорнув і витріщив на него здивовані очи, бо такого письма він ще в свойому життю не бачив.

Одні букви письма були стоячі, одні похилені наліво, одні направо; одні були цілком округлі, одні подовгасті лежачі, одні подовгасті стоячі; кожда буква мала іншу величину; одні букви були над лінією, інші під лінією. Всі були неправильні. Письмо було справді таке, про яке можна сказати, що його писала курка своєю ногою.

— Тому писареви мабуть бракує одної клепки — подумав. — Хто би то міг бути?

Глянув на підпис і каже:

— Володимир... Якийсь Володимир. Володимирів у нас богато. З чужим Володимиром моя донька хіба не кореспондує. В родині? В нашій родині Володимирів нема. Се мабуть одинока українська родина без Володимира... Та ні! І у нас є Володимир. Далекий кіл у плоті, та є. У Львові є Володимир Дибовецький, син моєї тіточної сестри. Його письмо так змінилось би? Бо й по пяному не втяв би так, як тут стоїть! Я цікавий, що він може писати до Ірини. Буде вже з десять, або й більше літ, як я його не бачив, й Ірина не бачила.

Гараєвич став читати. Чим далі читав, тим більше здивовання, тим більший жах виступив на його лице.

— Вдурів, збожеволів! — Гараєвич сказав сам до себе і став читати ще раз.

— Таки так! У нього не всі вдома. Та любовна страсть до Ірини є лиш випливом божевілля, не навпаки. Коли Ірина була ще дівчиною, він нічим і ніяк не показував, що любить її, що вона йому взагалі в голові. Він мав іншу любку, дурів за іншою. Зміст листа рішучо свідчить про божевілля. Я цікавий, що скаже сам почерк письма.

Гараєвич став перекидати картки своєї книжки і вишукував зразки письма. Порівнання почерків також казали йому, що лист писав якийсь божевільний, що вже дістає напади небезпечного шалу.

— Що значить зле виховувати діти! — думав Гараєвич. — Той Володко все був хирлявий, нарваний, необачний і примхуватий. Його батьки не взяли його добре в руки а навпаки, дали йому повну волю, ще й до того гроші в руки. Він геть перекрутив собі голову. Найліпшим доказом, що йому вже давно хибувала одна клепка, є те, що він сам зруйнував свою каріеру. Скінчив права і вступив до намісництва. Як би був там лишився, то за пару років був би став старостою. Так що з того, що зачав добре. Якісь дураки наговорили йому, що він ґеніяльний скрипак. Нарваний Володко кидає світлу будучність і йде на музиканта. Грає на концертах і вчить других грати... Тепер береться поривати дівчата! І кого він вибрав собі? Не якусь міську ляфіринду, а мою доньку!

— Я цікавий, чи Ірина читала того листа?... Мабуть читала, бо лист був розпечатаний... Чи показала Юркови? ...Спитати його, чи ні?

Саме в тій хвили надійшов зять Жилунович. Гараєвич спитав його:

— Чи ти читав листа, який Ірина дістала мабуть вчера?

— Якийсь лист заадресований до неї лежав у нас на столі — зять відповів. — Я її листів не читаю. Читаю хіба тоді, як мені скаже, що дуже цікавий для мене. Тай тоді волію, щоби вона переповіла мені зміст.

— То не добре, що вона йому не дала прочитати, ні переповіла, — думав Гараєвич. — Се свідчило би, що вона з тим божевільним кореспондує. Очевидно, робить собі з него забавку. Така забавка дуже небезпечна, бо скріпляє завзяття божевільного. Треба з нею побалакати, бо готово прийти до якого нещастя.

Ірина була в саді, де рвала порічки. Гараєвич пішов до неї. Не зараз розпочав намірену розмову. Спершу сказав, простягаючи до неї руку.

(Далі буде).

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

КРОМПТОН, Р. АЙ.

Американці просять Українців на свято.

Українське Молодече Товариство Танцюристів дістало запрошення від "Americanization Class of Rhode Island" і від "Poutuxet Valley Board of Trade", щоб українські танцюристи взяли участь в концертах 200-літного ювилею Джорджа Вашингтона. Танцюристи згодилися.

Концертів відбудеться пять: дня 17 лютого в Потакет (Joseph Jenks Junior High School); дня 19. лютого в Нюпорт (Rogers High School); дня 22. лютого в Moose Hall in Arctic; дня 24. лютого в "Providence Commercial High School". На виступи вступ вільний. Концерти починаються в 8. годині вечером. В усіх концертах бере участь 26 національностей, як Німці, Італійці, Португальці, Сирійці й інші. Виступають вони з танцями і співами.

В. Федорович.

—o—

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Українська маніфестація в честь Юрія Вашингтона в столиці Злучених Держав.

Виконуючи ухвалу делеґатів українських товариств з дня 3. січня б. р., Школа Українського Національного Танку Василя Авраменка розпочала підготовку до величавого святкування памяти Юрія Вашингтона по цілій Америці з нагоди 200-літньої річниці його народження. Хоч зпочатку заносилося на те, що ряд українських маніфестацій розпічнеться з Ню Йорку, то обставини так зложились, що головну маніфестацію треба зробити в столиці Злучених Держав, у місті Вашингтоні.

Головний Американський Комітет для вшанування 200-ліття Юрія Вашингтона з осідком у місті Вашингтоні вже давно виготовив пляни для цілого ряду патріотичних маніфестацій і тому українська маніфестація мусить пристосуватися до уложеного пляну. Українська делеґація, яка виїхала минулого тижня, в середу, 11. лютого, до столиці Злучених Держав, щоби поробити заходи в цій справі, мала обмежений час і способи ділання, а проте вдалося їй вповні осягнути свою ціль. Відповідні урядові чинники дали дозвіл на прилюдну українську маніфестацію в Лісним Театрі — „Силван Тієйтр" — під отвертим небом перед памятником, славним обеліском Юрія Вашингтона, в неділю, дня 1-го травня (мая) 1932 р., отже на самий український Великдень, в годині 3-тій пополудні. Вечером того самого дня відбудеться в найбільшій публичній галі столиці, у „Вашингтон Одиторіюм", українська вистава в честь Юрія Вашингтона. Саля містить понад 6,000 людей.

В обох виступах — пополудні і вечером — возьме участь професор Олександер Кошиць зі своїм новозорґанізованим Українським Хором і артист Василь Авраменко з Українським Балєтом, зложеним з приблизно 300 танцюристів. Національний Комітет і Дистриктовий Комітет (Колюмбійський) дали делеґації, зложеній з п. І. Ф. Ла Салла, голови Републиканської Орґанізації Чужинецьких Ґруп стейту Ню Йорк, артиста Василя Авраменка і д-ра С. Демидчука, запевнення, що допоможуть українському святови всіми способами, якими вони орудують, включаючи розголос у пресі, піддержку поліції і прихильне становище адміністраційної власти Дистрикту Колюмбія, в якому положене місто Вашингтон.

Евген Скоцко, секр.

— Подумай собі, вона сказала мені, що я старий осел.

— То неправда, Гнате, вона збрехала.

— Отже! Дякую тобі, приятелю!

— Певно, що збрехала, бож ти ще не такий старий.

—o—

— Петре, в мене послугач мусить що дня голитися!

— Прошу пана ґрафа, я хотів запустити бороду.

— То можеш її носити лише по урядових годинах, бо в службі мусиш бути обголений.

—o—

Малий Івась: Як виросту, я хотів би бути коминярем.

— Чому?

— Щоби не митися.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

WRESTLERS NOW ON THEIR WAY.

Romance stalks around the wrestling world at all places. This is due to the presence of so many foreign grapplers on our shores at the time. Take George Zarynoff as an illustration. The latter meets Billy Bartush, as a preliminary to the Pojello-Sonnenberg match at Convention Hall on Wednesday next.

Zarynoff was a member of the family with large estates in the Ukrainia. His skill as a horseman landed him at the court of the last of the Czars, where he taught the Czarevitch, the heir apparent to the throne of the Romanoffs, how to ride. Likewise he was riding master to the daughters of the royal family, all of whom were Grand Duchesses. Aside from this peculiarly confidential position he was a Count in Ukrainia where his family had retained that rank for centuries. When Mars stalked through the great empire of Nicholas and knocked private fortunes into the discard, the Zarynoff landed estates went along with the rest. Zarynoff, who is college-bred, naturally was a wrestler, as all the nobles and grandees of Europe are tutored in sports, of which fencing, riding and wrestling are the main pastimes.

Forced to earn a living and eat bread in the sweat of his brow, Zarynoff turned to the ring, for there was little use for riding-masters after Mars was exiled and peace settled over a war-torn and brooding continent.

Likle all foreigners who hear that the United States is a republic flowing over with milk and honey, George, the Count, came here. He has wrestled the best men in the land and is a skillful, scientific chap with plenty of strength to boot.

He has made a desperate effort to recoup his fortunes, and he aims to restore to his family, if possible, the old estates in the land of his kinsmen's birth.

(**The Philadelphia Record,** February 11, 1932).

Приїхала дівчина зі школи і хвалиться:

— От, яке свідоцтво! З льоґіки добре, з історії штуки добре, з естетики дуже добре, з музики добре, з політичної економії добре.

На то батько (а видно, що мудрий був).

— Дуже гарно, моя доню! Н боюся вже за твою будучність. Ти вже богато вмієш, а як ще твій будучий чоловік буде розумітися на домашнім господарстві, буде вміти варити, шити на машині, садити квочки, пекти хліб, то будете жити дуже щасливо.

—o—

Тисячу разів лекше жінці вдержати десять поклонників, які її підозрівають, ніж одного, який перестав її підозрівати.

Мати: Ти, Івасю, не ходи до того Петра бавитися, бо він дуже нечемний, а ти, сину, чемний.

Івась до Петра (через пліт) Мама казали, щоби я не йшов до тебе бавитися, бо ти нечемний, але ти можеш прийти до мене і не бійся, бо я чемний.

—o—

Між приятельками.

— Коли мій чоловік не хоче сповнити мені якого бажання, я зараз грожу йому, що покину його.

— Та ця погроза може мати силу лише поки ти молода!

— Овва! То потім грозитиму йому, що лишуся в нього!

Знайшли чим гризтися.

Мати: Ну, доню, коли ти вже рішучо рішилася вступити до нічного кабарету, то обіцяй мені, що ніколи не виступатимеш на сцені в трикотах.

Дочка: Клянуся, момо! Хтож тепер носить трикоти!?

—o—

— Не розумію, пані, як ви можете носити волосся іншої жінки?

— А ви не носите на собі вовни іншого барана?

—o—

— Вчора я співав у Капустяків більше ніж годину.

— Я дуже радий з того! Добре їм так.

ХТО БІЛЬШЕ ЧИТАЄ, ТОЙ БІЛЬШЕ ЗНАЄ.

ДЕ СВІДОМІСТЬ, ПРОСВІТА, ПОСТІЙНІСТЬ — ТАМ СИЛА.

Це вже незаперечний факт, що народи, які сьогодня стоять високо культурно, завдячують це освіті і читанню книжок. Вони не жалують грошей на піддержання своєї літератури, не жалують часу на читання книжок чи ґазет, не дивляться байдужно на освітні потреби. Отже і нам треба памятати, що й перед нами отворена дорога до просвіти й до більшого поступу, тільки треба цю нагоду використати. На світі було би краще тоді, колиб усі народи стояли менше-більше одинаково культурно і просвітно, бо тоді мусів би один другого рівно трактувати. Отже читаймо книжки і часописи якнайбільше, а гарна будучність перед нами.

Всі члени Українського Народного Союза повинні памятати при купні книжок, що ввесь прихід з книгарні „Свободи" остається в їх орґанізації, себто в руках самих членів У. Н. Союза.

Товариства, Братства й Сестрицтва Українського Народного Союза повинні памятати при замовлюванню книжок і друкарських робіт, що, замовляючи ці книжки й роботи в друкарні „Свободи", вони дають заробляти своїй орґанізації, себто збогачують самих членів У. Н. Союза.

Щоби дати нагоду кождому мати хоч невеличку свою бібліотеку, книгарня „Свободи" постановила продавати кілька місяців книжки по зниженій ціні, яку подаємо внизу. Також імена всіх покупців будемо містити в часописі „Свобода", хоч би куплено книжок за найменшу ціну.

Хто надішле	Нехай вибере собі книжок на	Хто надішле	Нехай вибере собі книжок на	Хто надішле	Нехай вибере собі книжок на
$ 1.00	$ 1.15	$ 6.00	$ 7.40	$11.00	$14.30
$ 2.00	$ 2.35	$ 7.00	$ 8.65	$12.00	$15.60
$ 3.00	$ 3.65	$ 8.00	$10.00	$13.00	$16.90
$ 4.00	$ 4.85	$ 9.00	$11.25	$14.00	$18.20
$ 5.00	$ 6.10	$10.00	$12.50	$15.00	$19.50

УВАГА: До цеї оферти не належать книжки шкільні й молитовники. Шкільних книжок і молитовників не можемо продавати по зниженій ціні. Отже просимо покупців мати це на увазі, щоб висилали замовлення тільки на ті книжки, які подаємо тут у цьому списі:

К.

† **Казки Гауфа**, опр. — 75
† **Казки братів Ґріммів**, з переднім словом, портретом автора і малюнками в тексті — 20
† **Казки братів Ґрімів** в чотирох томах з 180 малюнками, том І — 60
† **Казки Вільгельма Гауффа**, з 86-ма малюнками, частина перша (шість казок) — 60
† **Казки Вільгельма Гауффа**, з 82-ма малюнками, частина друга (пять казок) — 60
Казки про Циганів — 10
† **Казки Бехштайна**, ч. 1 — 50
† **Казки Бехштайна**, ч. 2 — 50
† **Кайдашева сімя**, повість Івана Нечуя Левицького, з портретом автора і з передмовою Василя Верниволі, опр. — 1.50
* **Каменярі**, журнал студентського кружка за рік 1919 — 1.00
* **Камінна душа**, повість Гната Хоткевича — 1.50
* **Кармелюк і Невільничка**, оповідання Марка Вовчка — 20
† **Кармелюк, Невільничка**, народні оповідання Марка Вовчка — 20
* **Кльод Ґе і другі оповідання** — 20
* **Кляса проти кляси**, Л. Мартова — 5
* **Князь і Жебрак**, знаменита повість американського гумориста М. Твейна — 50
† **Книжка про Німеччину.** Німецький край, німецька праця, німецька культура. З причинками звісних осіб німецького життя і з багатьома ілюстраціями. В картон. оправі — 1.00
* **Кобзар Т. Шевченка** (в 1-ім томі — 1.00
* **Кобзар Т. Шевченка** (в 2-ох томах) — 1.50
† **Кобзар Тараса Шевченка**, з портретом автора, сторін XVI+707, опр. — 2.50
† **Кобзар Т. Шевченка**, брош. — 1.50
† **Кобза та Кобзарі**, В. Ємець — 35
* **Козацька пімста**, оповідання з козацької старовини. А. Чайковського — 30
† **Козацька пімста**, оповідання з козацької старовини, А. Чайковського, друге видання — 40
* **Коли зійшло сонце**, оповідання з 2,000 року, П. Крата — 30
* **Коляди і щедрівки** на Рiздво Христове і Богоявлення, з додатком пісень страстних, воскресних і інших пісень церковних — 35
† **Контрасти**, нарис, В. Винниченка — 10
† **Коротка історія Козаччини**, нап. проф. Володимир Антонович, із переднім словом про життє та діяльність Антоновича, із портретом автора, образами гетьманів, картою України і увагами д-ра Мирона Кордуби, друге видання — 65
Коротка Історія Руси до зруйновання Запорожської Січи — 10
* **Короткий огляд українського письменства** від 11-го до 18-го століття, Ост. Макарушки — 30
† **Короткий підручник на науки німецької мови** — 15
† **Кость Горіенко-Головко**, останній лицар Запорожа, історичне оповідання А. Кащенка, видання 3-те — 20
* **Кровавий шлях** (Шерльок Гольмс), в 2-ох частях, К. Дойла — 60
* **Кроваві діяманти**, новочасний роман, написав Фон Ром — 1.25
* **Кудеяр**, Н. Костомаров, історична хроніка в трох частях — 35
† **Кузь та Грицунь**, оповідання В. Винниченка — 10
* **Культура, національність та асиміляція**, П. Понятенка — 30

Л.

† **Летючий корабель**, українська народня казка (зі збірника І. Рудченка), з 5-ма малюнками Ю. Магалевського — 10
Лис Микита. З німецького переклав Ів. Франко — 50
* **Листи з пекла й інші оповідання** — 25
1. Лист шинкаря до Люципера і відповідь, 2. Про алкоголь — 10
† **Літературні характеристики українських письменників**, І. Івана Франка (поезія), нап. Антін Крушельницький, опр. — 1.25
† **Літературні характеристики українських письменників**, II. Маркіян Шашкевич, з ілюстраціями, нап. Богдан Лепкий, брош. 35, опр. — 50
† **Літопис української революції**, матеріяли і документи, Ф. Доценко — 3.00
† **Люба-згуба, повість** Ю. Федьковича, зредаґ. В. Верниволя, брош. 20, опр. — 30
† **Люборацькі**, сімейна хроніка, А. Свидницького, в оправі — 1.50
† **Людина** (опис будови людського тіла для шкіл та самоосвіти, з багатьома малюнками та барвною таблицею, нап. д-р Ів. Раковський — 25
Людоїди й інші оповідання, Степана Костіва — 25

М.

Мала Історія України, напис. І. К. — 15
Марта Борецька, історичне оповідання — 25
1. **Маска**, 2. **Краса**, оповідання А. Чехова — 10
† **Математика**, практичні поради з аритметики та геометрії, Івана Андрущенка, опр. — 50
† **Меланхолійний валець**, новеля Ольги Кобилянської — 20
* **Микола Джеря**, повість Івана Нечуя Левицького, з ілюстраціями Е. Турбацького — 60
* **Місяць свідок** і другі оповідання — 20
* **Молодий вік**, оповідання для молодіжи, Кн. 1 — 40
* **Молода Україна.** Провідні ідеї і епізоди — продовження праці Івана Франка — 60
† **Монт-Оріоль**, роман, Ґ. де Мопасон, пер. М. Шраг. Два томи — 1.20

Н.

† **На білих скалах**, повість Анатоля Франса, переклав Ів. Галущинський — 65
Навернений грішник, оповідання, Б. Пруса — 20
† **Назва України**, з картами, нап. С. Шелухін — 10
† **На зелених горах**, збірка поезій, О. Олеся — 15
† **На воді**, оповідання Ґ. де Мопасан, переклав М. Шраг — 60
† **Найкращі загадки і забавки** для старих і молодих — 20
Напад на Січ, оповідання, Данила Мордовця, і **Павло Полуботок**, поема Ст. Руданського — 5
* **Наречена**, оповідання, Георгія Г. Чулкова — 15
† **Нарис римської історії**, нап. К. Лоський — 60
† **Народний Декляматор**, з переднім словом і вступними замітками, 107 ріжних віршів, опр. — 1.25
* **Народні казки, ч. 1.** — 20
* **Народні казки, ч. 2.** — 20
* **На стрічу сонцю золотому**, повість Марії Колцуняк — 50
† **Наука природи**, вступні відомости на І. клясу ґімназіяльну та для народніх шкіл, нап. Поль Бер, переклад з французької мови під редакцією Т. Губенка, з 183 малюнками — 35
* **Наука про управу землі**, М. М. Белеґая — 1.00
* **На филях любови** (поезії); **Опир** (галицька леґенда), нап. І. Мулярчик — 10
† **Національне відродження австро-угорських Українців** (1772—1880 рр.), Вол. Гнатюк — 25
† **Національне виховання.** Б. Клим — 15
† **Начерк історії української літератури**, написав Богдан Лепкий, книжка І. і II., брош. 2.00, опр. — 2.75
† **Начерк соціольоґії**, нап. проф. д-р Тома Ахеліс, пер. Якименко. В додатку: Поняття соціольоґії по Зіммелю — 20
* **Начерк стилістики, поетики і реторики**, д-р Конст. Лучаковського — 40
На чужині, оповідання за ріжні пригоди в чужім краю, Івана Спілки — 15
* **Наша рідна мова, географія України і характер Українця, Поляка і Москаля.** Написав проф. М. Возняк — 10
† **Наші казки**, з образками — 20
† **Не до пари, Панська воля, Максим Грімач, Отець Андрій, Два сини, Данило Гурч**, народні оповідання Марка Вовчка — 20
† **Незабутні.** Літературні нариси Б. Лепкого — 15
* **Незвичайні дива природи.** А. П. Нечаєва — 20
† **Незвичайний злодій**, детективний роман, нап. М. Старик — 85
* **Незвичайні пригоди Матія Сандорфа**, повість в 2-ох томах, Ю. Верного — 2.80
† **Некультурна**, новеля Ольги Кобилянської — 20
* **Не любо — не слухай, брехать не мішай**, Т. Безшляха — 20
* **Не піддавайся біді**, оповідання з селянського життя, д-р А. Чайковського — 25
* **Не родися красний, але щасний** — 20
* **Не-читальник**, Л. Мартовича — 40
† **Німецька селянська війна**, Фр. Енґельса (переклав з німецького В. Левицький) — 40
† **Німецько - український словар** (кишенковий) — 65
† **Новелі**, Кн. І., Юрія Сірого — 70

О.

† **Образки з громадського і письменницького розвитку Русинів** („Спомини з мого життя"), нап. Олександер Барвінський, в 2-ох частях; перша часть з 10 портретами і 13 картинами — 2.00
† **Огляд бувальщини українського народа**, переповів В. Андрієнко, з 40 образцями і 3 мапками — 20
† **Огляд історії України**, І. Крипякевича, опр. — 50
† **Огляд території України**, після д-ра С. Рудницького написав Петро Франко — 10
† **Огляд національної території України.** Д-р Ст. Рудницький — 35
Огонь на услугах чоловіка (3 ілюстрації). — Становище пяниці. — Янко музика. — Свинячий син. — Дні нашої слави і недолі — 15
* **О дванацяти таблицях**, оповідання після народних казок — 25
* **Олюнька**, оповід. з життя ходачкової шляхти в 2-ох томах, д-р А. Чайковського — 80
Оповідання з військового життя і інші — 15
* **Оповідання про сорок розбійників** — 20
Оповідання Олекси Стороженка — 15
Оповідання Пантелеймона Куліша — 15
* **Оповідання про заздрих богів**, Мих. Драгоманова — 10
† **Оповідання з Всесвітної Історії**, Ол. Барвінський, в двох частях — 80
* **Опришок** і другі оповідання — 20
† **Орися, Дівоче серце, Січові гості**, оповідання П. Куліша — 20
† **Основи Пластунства (скавтінґ).** О. Яремченко — 10
† **Осаул Підкова**, оповідання, В. Будзиновського — 60
† **От собі казочки**, нап. Рудиярд Кіплінґ, пер. В. Ткачкевич, з двома образк., брош. 20, опр. — 30
† **От собі сторійки**, нап. Рудиярд Кіплінґ, переклав Вас. Ткачкевич, з трома образцями, брош. — 35

П.

† **Пан Потоцький**, оповідання — 15
† **Панна де Мопен**, роман Т. Ґотіє, пер. М. Шраг, два томи — 1.50
† **Панич**, повість з галицького життя, написав А. Чайківський — 1.50
* **Пачкар**, оповідання, Б. Лепкого — 10
Перед осуд народа. „Нечесть" між „чеснотою", нап. д-р Семен Демидчук — 20
† **Перезва**, вірші В. Валентіна — 10
† **Перли міжнароднього красного письменства** (Серія англійських клясиків, ч. 1. Чарльс Дікенс: Свершок на печі, домашня казка, з біографією автора) — 40
† **Пес Баскревілів**, дитективний роман, нап. Конан Дойл — 85
† **Писання Богдана Лепкого**, з портретом автора і з нарисом його літературної діяльности, написаним В. Верниволею. Том І. Вірші, том II. Проза. В полот. оправі — 5.50
* **Північний бігун колискою народів**, Евгена Єланича — 15
† **Під Корсунем**, історична повість А. Кащенка, вид. 3-те — 45
† **Під одну булаву**, історичне оповідання, В. Будзиновського — 60
* **Підручник движимих образів**, як оперувати машинами і їх сполученями, Юр. Костура — 75
* **Під шум млинських коліс**, оповідання в 2-ох частях, В. Держируки. — 20
† **Під колесами історії**, д-р С. Томашівський — 25
* **Пісні щирої любови**, поезії Марка Скритого — 50
† **Повісти Т. Шевченка**, І-ий том: Артист, Музика і ін. II-ий том: Наймичка і ін. — 90
† **Поганий день Василя Івановича**, оповідання Д. Мамина-Сібіряка, пер. Є. Вировий, з малюнками Ю. Магалевського, видання 4-те — 10
† **Поезії** О. Олеся — 50
† **Поезії.** Твори Т. П. Куліша — 50
† **Поза межами болю**, картина з безодні, нап. Осип Турянський — 60
† **Полонений на Кавказі**, нап. гр. Толстой, правдива подія з російського, брош. 20, опр. — 30
† **Попович Ясат, Правда та неправда**, українські народні казки (зі збірника І. Рудченка), з 9-ма малюнками Ю. Магалевського — 10
* **Порадник для женщин, що хочуть бути здоровими** — 15
* **Порадник для залюблених**, або **Як писати любовні листи** — 35
Порадник лікарський — 20
Починок, оповідання, Б. Лепкого — 15
* **Порадник лікарський**, написав д-р Силв. Дрималик. Ст. 288 — 2.00
* **Поміж ворогами**, незвичайно інтересна повість І. Левицького — 60
† **Поїзд мерців**, картина жертв і трудів, Юра Щкрумеляк — 15
† **Похід Українських Армій на Київ-Одесу в 1919 році** (короткий воєнно-історичний огляд). Часть І., II. і III. з 23 кольоровими схемами-шкіцами і документами в додатку, М. Капустинський. Ціна — 70
При битій дорозі, оповідання з часів війни, написав М. Струтинський — 85
* **Пригода Гука**, незвичайно займаюча повість славного американського автора М. Твейна — 75
* **Пригоди наймолодшого брата**, В. Гнатюка — 15
† **Пригоди статечної миші**, нап. Д. Мамин-Сібіряк, видання 3-те, з малюнками художника М. Погрібняка — 10
† **Приказки** Евгена Гребінки, з портретом автора й передмовою Б. Л. — 20
* **Припізнений московський пашпорт**, оповідання, М. Твейна — 10
* **Природна метода лічення** — 15
* **Притча про садівника** та інші оповідання, Мстислава Руса — 40
† **Причепа**, повість Ів. Нечуя-Левицького, опр. — 2.00
† **Причини аґрарної революції на Україні і шляхи до розвязання аґрарної справи**, інж. М. Байера — 10
† **Про алькоголізм**, нап. М. Чайковський, з 11 ілюстраціями — 10
Про батька козацького Богдана Хмельницького. Написав Мих. Грушевський — 30
* **Провідник**, практичний підручник до науки англійської мови — 1.50
* **Про жіночу неволю в історичнім розвою**, Мик. Ганкевича — 30
Промови, декламації і желання на весіллях, хрестинах і забавах — 10
* **Про полові справи**, нап. д-р Михайло Кос, четверте змінене видання, з образками — 30
* **Пророцтва арабської цариці Михальди** — 20
† **Про світ Божий**, бесіди по природознавству, Ю. Сірого — 40
Проти алькоголю — 20
Про Христофа Колюмба та відкриття Америки (2 ілюстрації). — Закон не спинить пиянства, тільки виховання. — Ріп Ван Вінкель, Вашингтона Ірвінґа. — Дні нашої слави і недолі — 15
† **Про тифи — черевний, плямистий та поворотний** (з малюнками), нап. д-р Ст. Суковаченко — 20
1. **Про Шевченкові твори.** 2. **Оферма**, оповідання з військового життя — 20
† **Псалтир.** Твори Т. IV. П. Куліш — 50
† **Психольоґія**, з 14 образками в тексті, нап. д-р Вільгельм Єрузалем, із шестого німецького видання за дозволом автора переклав Григорій Кичун — 1.00
† **Психольоґія**, начерк науки про людську душу, нап. д-р Ів. Раковський, брош. — 65
* **Птичка-червоногорличка** і інші оповідання, нап. Хрістоф фон Шмід, пер. Волод. Держирука — 10

— Чому не кланяєшся Кріплякови?

— Бо він мені з останньої подорожі прислав картку з допискою: „Я хотів би, щоби ти був тут!"

— Таж це не є доказ обиди?

— Так? А на тій картці була фотографія тамошньої вязниці.

—o—

Наймичка (вбігає вечором перелякана до кімнати професора): Прошу пана, вломник добувається до хати!

Професор: Скажи йому, що тепер рішучо не маю часу, щоби його приняти.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ювилейний дар „Рідній Школі".

Дар зложили: Укр. греко-кат. парохія св. Юра при 7-мій вул. $100.00; парох укр. гр,-кат. церкви св. Юра, о. адм. П. Понятишин $100.00; Укр. Хор. при укр. гр.-кат. церкві св. Юра при 7-мій вул. $50.00; Укр. Молод. Хор при гр.-кат. церкві св. Юра $20.00; Амат. Кружок при Укр. Хорі укр. гр.-кат. Церкви св. Юра $10.00.

Укр. правосл. парохія св. Володимира при 14-тій вул. $65.00; у тім зложили: С. Ковбаснюк і Тома Чіп по $5; П. Йосик $3; Р. Телевяк, І. Крочак, В. Коцюбій, М. Шкляр, О. Кулєда, П. Папроцький по $2; П. Приступа, Т. Ґалан, Розі Докля, І. Хитрик, А. Хрізомаль, Н. Ґула, Я. Корнат, Я. Щигол, М. Воробець, М. Максимович, П. Мартинюк, В. Голубович, П. Воєвонко, Є. Бартосевич, П. Савчишин, О. Тарнопольський, Д. Мельник по $1; Я. Кулинич, 75 цнт.; Е. Жуковський, Я. Тарас, М. Кузів, В. Гук, В. Конкульовський, М. Кібюк, І. Задорожний, Катр. Грицишин по 50 цнт.; Гр. Михальчук, К. Шпак, П. Журавецький, Л. Мороз по 25 цнт.; дрібними 25 цнт.

Укр. зап. тов. „Дністер", від. 361 У. Н. Союза $100.00; по $50.00: Укр. Зап. Тов. „Просвіта", Укр. Тов. „Жіноча Поміч", Відділ 204 У. Н. Союза, Укр. Тов. „Асторійська Громада", Лонґ Айленд, Н. Й., Укр. Зап. Брат. св. Михаїла, від. 1-ший Провидіння; Укр. Зап. Тов. „Запорожська Січ", від. 117 У. Н. Союза $50.00, в тім члени зложили: Семенюк $5; Павлина Ґрещук $2; М. Мицак $1.50; В. Зіблікевич, Й. Деревянка, В. Венґер, Н. Старущак, Г. Стефанишин, Ів. Ровінський, Н. Кароль, Й. Свачій, С. Кучма, Т. Ніновський, П. Перей, С. Лотоцький, А. Яблонський, Ф. Дацкевич, Н. Демкович, П. Драбик, С. Малярський, К. Марців, П. Забрицький, П. Барила, Й. Чопіль по $1.00; Ольга Рокицька 50 цнт.

Ур. Тов. „Січ ім. Богдана Хмельницького" $25.00; Укр. Тов. „Чорноморська Січ" $25.00; Укр. Тов. „Запорожська Січ", від. 64 Провидіння, Лонґ Айленд $25.00; Укр. Тов. „Жіноча Громада" $25.00; Укр. Зап. Брат. „св. Андрія Первозванного", від. 66 У. Н. Союза $25.00; Укр. Зап. Тов. „Зоря", від. У. Н. Союза $25.00; Укр. Народний дім в Ню Йорку $20.00; Укр. Зап. Тов. „Жеребецька Любов" $10.00; Укр. Зап. Тов. „Свобода" $5.00.

Крім того ювилейний дар „Рідній Школі" зложили: Д. Бурдига $50.00; д-р Л. Мишуга $25.00; П. Стасюк $25.00; Я. Гаврилко $15.00; д-р А. Борак, В. Кедровський, Я. Корнат, М. Пізнак, В. Лазута, М. Макарчук і Д. Ґула по $10.00; „Кольоніял Прінтінг Ко." $7.50; В. Борак, Р. Придаткевич, О. Коцко, А. Пасічник, І. Тураш, І. Матіїв, п-ні Пелагія Ілінська, М. Першин, п-ні А. Середа, Ю. Кошик, В. Авраменко по $5.00. — Разом $247.50.

Дальше ювилейний дар зложили: пані К. Калявська $3.00; Дм. Галичин, Мартиняк, пані Ю. Ярема, К. Гупало, Борек, К. Добрянський, Ів. Марусевич, Дутчак по $2.00; Е. Скоцко, І. Солтис, М. Леськів, Р. Слободян, М. Євуш, Марія Табака, Д. Груховський, Н. Цибрівський, І. Сидор, Марійка Боднар, К. Мартін, П. Рибка, Іван Перчишин, В. Винницький, М. Рибак, Марія Бибка, Гр. Яцишин, Н. Гавришенко, А. Нищий, пані Г. Придаткевич, Г. Кук, М. Боднар, Ів. Готра, С. Залужний, В. Мандзій, Н. Шуст, М. Олексів, М. Новак, Ратушний, Текля Ґречун, Євдокія Гамар по $1.00.

На лісту п. І. Звєжанського зложили: члени Укр. Зап. Тов. „Просвіта" в Ню Йорку: Іл. Паликий $5.00; М. Мудар, М. Савчук по $3; О. Бойко, В. Корнило, М. Гладун, Ґ. Городинський, В. Команда по $2; Ів. Звєжанський, В. Білий, Анна Возьна, Катр. Чухніцька, Ів. Когут, Д. Волик, І. Гнатяк, І. Луцків, М. Боршук, І. Романів, П. Вуршовський, Я. Кушля, П. Гладкий, В. Антошків, Д. Сеник, П. Атлахович, К. Буршовський, Т. Дубас, С. Паламар, М. Шарко, Й. Фляшер, Ів. Жовнір, М. Макар, Й. Мартиняк, В. Козак, Й. Хомів, Ів. Семан, К. Заплатинський, Мих. Фробнер, М. Ганьошин, П. Блащук, М. Степанюк, К. Ґорда, Г. Степенчук, В. Лазаревич по $1; П. Грицьковян і Томашевський по 75 цнт. Разом $58.00;

На лісту п. Івана Маланчука зложили: Р. Миськів $3; І. Ґриґораш, Іл. Ґелеґа, С. Подольський, Е. Подольський по $2; С. Мартин, Г. Голуб, А. Скоріна, І. Маланчук по $1. Разом $15.

На лісту панни Олі Пасічник зложили: П. Стасюк, Н. Н., Марія Скубова, Й. Соловський, пані Придаткевич, Чермаріс, К. Бодневський по $1; Якуш, О. Городеска по 75 цнт.; Романишин, Н. Хома, Н. Кравчук, О. Мандзюк, О. Віщук, С. Якимець, Марусевич, М. Никифорчин і Слива по 50 цнт.; А. Чайковська, Д., Гулаграйкі, М. Томський, І. Вітвіська, Матвіїв і А. Покотило по 25 цнт.. Разом $14.75.

На лісту п. А. Паславського зложили: А. Паславський, Марія Олексин по $1; Т. Кізима і Р. Олексин по 50 цнт. Разом $2.50.

На лісту п. Ів. Галичина зложили: Ів. Павлів $2; В. Галичин і Т. Пасічник по $1; О. Зазуляк, 75 цнт.; М. Марунчак 50 цнт.; дрібними 10 цнт. Разом $5.35.

Комітет Збірки на лісти товариства „Дністер" в Ню Йорку дотепер зложив $20.50. Дрібна збірка на галі $75.49. Разом $241.59.

Загальна збірка	$1,419.09
Прихід із вступного на ювилейний концерт	255.00
Разом	$1,674.09
Загальний розхід ..	122.81
Чистий прихід	$1,551.28

Кінцевий виказ буде поданий пізніше.

Комітет.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ЖАРТИ.

Думав, що то птиця.

Було то ще за панщини. Приходить до пана селянин і чекає на ганку.

А в пана була папуга, що вміла говорити. „Дурак мужик" — бувало каже. Більше і не вміла.

Стоїть той чоловік, а папуга каже:

— Дурак мужик!

Глянув чоловік, а вона знов та знов повторяє тесаме.

І страшно стало селянинові. Бачить, що перед ним птах, але сам собі не вірить, — думає, чи то часом телер пани не повиходили такі. Ніби така нова мода.

Подумав, а відтак скидає капелюх та каже:

— Звиніть, ваше благородіє, бо я не придивився і думав, що ви птиця!

—o—

— Я надумався, вже не буду обезпечатися на життя. Може треба буде платити вкладку яких 20 літ, то не має найменшого вирахування.

— Не перечу, все буває, та коли вам, пане, пощастить, то можете вмерти зараз першого року після обезпечення.

—o—

Милосердний.

— Чому не стараєшся знайти якусь працю?

— Почуття людяности не позволяє мені підчас такого безробіття відбирати хліб іншим.

—o—

Співчуваючий свояк.

— Пане доктор, то кажете, що моя бідна теща не потягне довго?

— Найвище одну-дві години.

— Дуже добре! Ще могтиму поснідати.

—o—

У суді.

Суддя: Обвинувачений певно жонатий.

Обвинувачений: Ні, пане суддя, ті діри в голові маю ще з часів війни.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 86, повідомляє, що на річнім мітінгу вибрано слідуючий уряд: Володимир Шипула, предс.; Григорій Петрівський, заст.; О. Костюк, фін. секр.; Стефан Глинянський, рек. секр.; Михайло Поливка, кас.; Петро Ковальчук і Михайло Дашівський, контрольори. Мітінґи відбуваються в першу неділю по 15-тім, в Юніон Гал, другий поверх, нумер 4-тий Проситься членів платити свої вкладки в означений день, а коли хто не може заплатити, то повинен прийти на мітінґ і повідомити про се Братство. На мітінґу Братство запобіжить в якийсь спосіб, щоб члена поратувати. Слідуючий мітінґ відбудеться в неділю, 21-го лютого, від першої пополудни. — В. Шипула, предс.; Мих. Поливка, кас.; О. Костюк, секр.

НЮ КЕНСІНҐТОН, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 296, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 21 лютого, в годині 2-ій пополудни, в У. Н. Домі. Всіх членів проситься прибути на сей мітінґ, бо є важні справи до полагодження, а найважніша, се справа безробітних, котрі не можуть платити своїх місячних вкладок. Доки в касі були гроші, то платилось за членів, а тепер каса вичерпана, тому проситься членів прийти і порадитись як мається поступати на будуче. Члени, котрі працюють, а довгують по 3 місяці, коли не вирівнають своїх залеглостий, будуть суспендовані. — В. Калиновський, предс.; І. Коваль, кас.; М. Землидух, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. ім. Ів. Франка, від. 209, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 20 лютого, точно в годині 8-мій ввечір, в гали де минулого місяця. Взивається членів прибути на збори, бо маємо важні справи до полагодження. — Теодор Ціпура, предс.

ФРАКВІЛ, ПА. Бр. св. Апп. Петра і Павла, від. 242, повідомляє своїх членів, що на річних зборах вибрано слідуючий уряд на 1932 рік: Василь Найдух, предс.; Трофим Тренич, заст.; Іван Криба, фін. секр.; Андрій Пука, заст.; Максим Камак, кас.; Михайло Пука, заст.; Михайло Гришко і Даниїл Гришко, контр. комісія; Микола Грениовіо, доз. хорих; Василь Каламун, прапорчик; Дмитро Халупа, посліcмал. Мітінґи будуть відбуватись в першу неділю по 15-тім, в гали церкви на Овк ул. Слідуючий мітінґ відбудеться в неділю, 21-го лютого, в годині 2-ій пополудни. Довгуючим членам пригадується, щоби вирівнали свої довги, як се було ухвалено на річнім мітінгу. — В. Найдух, предс.; М. Камак, кас.; І. Криба, секр.; 132 Норт И. И. Еве.

ЛІТЛ ФОЛС, Н. Й. Тов. Зап. Січ, від. 330, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 21 лютого, в годині 2-ій пополудни, в гали У. Н. Дому. Проситься всіх членів прийти і вирівнати свої вкладки. Також проситься позамісцевих членів, щоби присилали свої вкладки на час. Відділова каса буде закладати вкладки за члена тільки один місяць, по місяцеви довгуючі будуть суспендовані. — Теодор Стриєк, предс.; Мих. Русин, кас.; Микола Паламар, секр.

НЮ БРОНСВІК, Н. ДЖ. Тов. Запорожська Січ, від. 353, повідомляє своїх членів і членкиць, що на річних зборах вибрано уряд на 1932 рік як слідує: Адам Лех, пр.; Микола Василюк, секр.; Волод. Прилиляк, кас.; Йосиф Куцак, контрольор. Надзирателя хорих настановляється по черзі. Місячні збори будуть відбуватись в трету неділю по першім, в домі касієра, точно в годині 3-тій пополудни. Взивається членів сходитись частіше на збори та брати живішу участь в організаційнім життю. Також проситься членів не залягати з вкладками по 3—4 місяці, бо товариська каса не всилі оплачувати розмету за членів. — Микола Василюк, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. Тов. Любов, від. 370, повідомляє своїх членів, що мітінґ відбудеться в суботу, 20 лютого, в годині 7-ій вечером, в церковній гали, 127 Парк ул. Проситься всіх довгуючих членів явитись на означений час, бо в противнім разі будуть назначені до суспендовання. Уряд на 1932 рік є як слідує: Константин Марущак, предс.; В. Колєсняк, заст.; Мих. Довгий, рек. секр.; Мих. Березіцький, заст.; Теодор Ковальчук, фін. секр.; Ол. Гіна, заст.; Микола Рошка, кас.; Кароль Стасюк, заст.; Петро Воляник, Мих. Сампара і Методій Мурин, контр. комісія; Яків Швець, Павло Василик і Іван Мосович, догл. хорих. — Мих. Довгий, рек. секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. Бр. св. О. Николая, від. 5, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 20 лютого, в годині 7.30 ввечір, в гали Чеського Дому, 29-19 — 21 Еве Обовязком є кождого члена явитись на сі збори, бо є важні справи до полагодження. Всі довгуючі члени мусять заплатити свій довг, або подати причину особисто не плачення, бо інакше буде суспендований. Не явившийся на збори член чи урядник буде підлягати карі. — П. Барнич, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Тов. Подільська Січ, від. 8, повідомляє своїх членів, що мітінґ відбудеться в неділю, 21 лютого, в годині 2-ій пополудни в гали Укр. Горож. Клюбу, 29 Джексон Еве. Проситься довгуючих членів явитись і вирівнати свої належитости, щоб ненаразитись на суспендовання. Є важні справи до полагодження. — Гр. Сакала, предс.; Гр. Скробач, кас.; В. Мандзій, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Бр. св. Володимира, від. 130, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 20 лютого, в годині 8-мій ввечір, під ч. 217 Іст 6-то ул. Одна з важних точок буде злука відділів. Довгуючі мають принести свої залеглі вкладки. — Михаїл Марків, рек. секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 21 лютого, в годині 2-ій пополудни, в гали У. Н. Дому, 237 Говп Еве. Проситься всіх членів прийти на ті збори, бо є важні справи до обговорення. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости. Хто не прийде і не вирівнає своїх залеглостей, та не буде присутний на зборах підчас читання довгуючих членів, буде суспендований. — Вас. Микитин, предс.; П. Головачук, кас.; Мих. Федорів, фін. секретар.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. Тов. ім. Ів. Франка, від. 372, повідомляє всіх членів і членкиць, що місячний мітінґ відбудеться в пятницю, 19 лютого, в годині 7.30 ввечір. Взивається всіх членів і членкиць прийти на мітінґ і вирівнати свої вкладки, бо в противнім разі будуть наражені на суспендовання. — В. Ярема, предс.; Гр. Орецький, прот. секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. Сестр. Любов, від. 177, повідомляє своїх членів і членкиць, що мітінґ за лютий відбудеться 21 лютого, точно в годині 2-гій пополудни, в Укр. Церк. Гали, Е. 45 Пілґрім Стр. Проситься місцевих і позамісцевих членів прийти, бо є багато справ до полагодження. — Стефан С. Рекрут.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Подається до відома членам Бр. св. Георгія, від. 239, що місячні збори відбудуться в неділю, 21 лютого, в годині 1-ій пополудни, в Домі у А. Горожан, 847 Н. Френклін ул. Проситься усіх місцевих і позамісцевих членів прийти на ці збори, бо є важні справи, котрі мусять бути полагоджені більшим числом членів, тому присутність конечна. Напоминається довгуючих, коли не вирівнають вкладок за себе або за свої діти, то будуть суспендовані, без огляду хтоб се не був. — Н. Наконечний, предс.; І. Паращак, кас.; Н. Волос, секр. 2120 Н. 4-та ул.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 217, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 21 лютого, в годині 2-ій пополудни, в гали де звичайно. Обовязково всі члени мають явитись на мітінгу, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають прийти і вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — А. Іванів, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Тов. ім. Івана Франка, від. 97, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться 21 лютого, в годині 1-ій пополудни, в гали церковній, 47 Гові Еве. Напоминається довгуючих членів, щоби прийшли і вирівнали свої довги, бо в противнім разі будуть суспендовані. — М. Табачук, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Бр. Усп. Пресв. Богородиці, від. 123, повідомляє своїх членів, що мітінґ відбудеться в неділю, 21 лютого, в годині 2-гій пополудни, в Укр. Народ. Галі при Норт Мейн Еве. і Говел Стр. Проситься всіх членів прибути на мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Уряд на 1932 рік зістав вибраний: Мих. Волощук, предс.; Мих. Гевк, заст.; Дмитро Драган, кас.; Тимко Назар, заст.; Григорій Мрикало, секр.; Мих. Годованець, заст.; Василь Бадан, Мих. Гевко і Павло Байда, контр. комісія; Ілько Булик, надз. хорих; Гр. Мрикало, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. Повідомляється членів Бр. св. Кирила і Методія, від. 86, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 21-го лютого, зараз по Богослуженню, в парохіяльній школі на Ривер ул. Тому, що є важні справи до полагодження, присутність кождого члена є конечна. Довгуючих членів напоминається, щоби відтепер точно платили свої вкладки кождого місяця. Як вам відомо, банк, в котрім були вложені братські гроші, замкнений і ми осталися без цента. Тому не спускайтесь, що каса братства за нас заложиться, бо це неможливо і хто не заплатить за сей місяць буде суспендований. Се відноситься також до Молод. Департаменту. — Гр. Костин, предс.; Т. Мороз, кас.; П. Саламаха, фін. секр.

ДЖАНСТАВН, ПА. На річних зборах від. 300 дня 17-го і 24 січня вибрано слідуючий уряд на 1932 рік: Теодор Кавчак, предс.; Андрій Годчак, писар; Йос. Борсук, скарбник; Микола Шибінський, Мих. Губернович і Яким Яцинич, контр. комісія; доглядачі хорих тісамі, що були: Антін Цапар на Моревіл, Павло Мащак на Максон, Вас. Корінівський на Вудвілю. Мітінґи відбуваються в першу неділю по 15-тім в церк. гали на Вудвілю. Проситься всіх членів, а головно позамісцевих, щоби виповнили свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані, бо відділова каса порожна і нікого більше не може платити. Всі моні ордери, чеки і письма проситься посилати на адресу: Андрій Годчак, 133 7-ма ул., Джанставн, Па. — Т. Кавчак, предс.; Анд. Годчак, писар; Я. Борсук, скарб.

Людвик XIV увійшов раз до своєї палати та побачив чужого чоловіка, що стояв на драбині, приставленій до стіни, та старався здіймити годинник. Це був злодій.

— Що тут робиш? — спитав король незнакомого.

— Боюся, що драбина посовгнеться і я впаду, — відповів безсоромно злодій.

Король думав, що то помічник годинникаря, тому придержав драбину, щоби незнакомий міг зняти годинник. Злодій взяв годинник і відійшов.

Коли кілька годин пізніше повідомили короля, що хтось украв дорогоцінний годинник. Король сказав бурґрафови палати:

— Не говоріть того нікому. Я сам є спільником злодія, бо я придержував драбину, як він здіймав годинник зі стіни.

ТАРЗАН І ДОРОГОЦІННОСТИ З МІСТА ОПАР.

(66)

Тарзан перевернув усе догори ногами в наметі Ахмета Зека. Він перетрусив усе ліжко, порозкидав по наметі всі річи, заглядав у ріжні сховки, шукаючи своїх дорогоцінностей, які повинні би тут бути. Але всі його пошукування не привели до ціли. Дорогоцінностей тут не було. Тарзан рішив, що їх треба шукати в іншому місці. Тепер він рішив дібратися до того намету, де знаходиться „вона". Треба хоч „її" дістати для себе й потім далі шукати дорогоцінностей.

—o—

Тарзан вийшов з намету разом з Чолком. Таглат мав його чекати біля намету, але його тут не було. Та це мало здивувало Тарзана, бо він уже привик до того, що Таглат часто відлучався надовше від нього, а потім знову прилучався. Тарзан розяснив Чолкови, що треба робити й куди вони мають іти. Чолкови це подобалося, бо він любив чимраз більше ріжні пригоди, які мав з цим своїм приятелем і паном джунглів.

—o—

Тарзан і Чолк старалися йти між наметами так, щоб найменше звертати на себе увагу Арабів. При місячному світлі це їм вдавалося, бо їх арабська одежа закривала їх обличча й постаті. Недалеко намету, де була „вона", Тарзан опинився здивований. Там була громада Арабів, які щось голосно викрикували й видно було, що вони дуже схвильовані. Тарзан наказав Чолкови лишитися в сутіні найближчого намету, а сам пішов ближче, щоб довідатися, в чім річ.

—o—

Тарзан був певний, що Араби його не пізнають. Та забув, що в своїх руках він тримав не арабську огнепальну зброю, а свою спису та лук зі стрілами. Отсе відразу звернуло на нього увагу Арабів. Тарзан ще не встиг добре розібрати, що говорять між собою Араби, як один з цих підняв крик, що між ними чужинець, що між ними ворог. Тікати не було вже куди й Тарзан несподівано для себе опинився в руках розюшених Арабів.

—o—